

zomr. 30. 6. 1857 tamže) a Jána Rombauera (nar. 28. 5. 1782 v Levoči, zomr. 12. 2. 1849 v Prešove). Dielo oboch týchto umelcov je významným ohnivkom vo vývoji novodobého slovenského umenia. Jozef Czauczík prezentuje v ňom líniu upínajúcu sa k stredoeurópskej — v prvej polovici 19. storočia tak premenlivej — slohovosti, pokým Rombauer sprostredkúva niektoré vplyvy a názory ruskej maliarskej školy. U Czauczíka nachádzame stopy Stunderovho vplyvu predovšetkým na jeho raných prácach, pochádzajúcich z obdobia pred viedenskými štúdiami a z obdobia nasledujúceho bezprostredne po nich. Kolko vďačil Czauczík

za svoju prvotnú maliarsku erudíciu domácemu Jozefovi Lerchovi⁷⁵ a do akej miery sa na jeho maliarskej predpríprave podieľal Stunder, nemožno zatiaľ — pokiaľ Lerchovo dielo nebude v širšom rozsahu zistené a podrobnejšie preskúmané — presnejšie ustáliť. O Stunderovom vplyve hovoria však pomerne presvedčivo miniatúrne podobizne umelcových rodičov, Krištofa a Alžbety Czauczíkovcov z roku 1803, ktoré sú svojou nie bežnou technikou (olej na plátne) i poňatím príbuzné Stunderovmu miniatúrnemu autoportrétu a pendantnej podobizni jeho manželky. Spôsob podania Czauczíkových miniatúr je, pravda, technicky

22. Ján Jakub Stunder, Podobizeň Johany Prónayovej, rod. Telekiovej, okolo 1808, olej.